

[Socialministeren]

Jeg takker SF's ordfører for de meget venlige ord. Jeg håber på, at jeg kan blive på det rette spor. Jeg ved ikke, om jeg skulle forstå det sådan, at man mener, at udlægnings- eller udviklingsudvalgene er bureaukratiske, men jeg noterede mig, at hr. Agerschou også sagde, at man ville lægge megen vægt på den lokale frihed. Det har vi i hvert fald ikke nogen problemer med at fastholde.

En del ordførere, også hr. Agerschou, var inde på Kommunernes Landsforenings oplæg. Jeg skal blot til orientering sige, at jeg havde jo allerede meget tidligt i forbindelse med åbningsdebatten varslet, at der ville komme et oplæg om Lotz III-betænkningen inden jul, og det har jeg holdt. Vi har så overskredet den tidsfrist, som Folketinget giver os, på 10 mødedage til at få afholdt redegørelsesdebatten. Det har vi gjort efter aftale med KL, og den aftale havde jeg indgået med KL inden jul. Meningen var, at vi så havde god tid til også at se på den høringsrunde, som KL ville have afholdt. Den blev imidlertid forsinket, og derefter havde jeg ikke noget ønske om yderligere at forsinke debatten her.

Fru Jytte Hilden spurgte mig – det var vist i tilknytning til hr. Agerschous indlæg – hvordan det går med 19 II-sagen. Når der har været en tidsmæssig forskydning, må jeg lige sige, så hænger det sammen med, at det udvalgsarbejde, der har været i gang om 19 II, jo egentlig var en udløber af den såkaldte Lotz II-betænkning og derfor altså tidsmæssigt har været forskudt. Men som fru Jytte Hilden vil have bemærket, er der ikke fremsat noget lovforslag om den vidtgående specialundervisning for handicappede. Så vidt jeg har forstået, er udvalgsarbejdet fortsat i gang, og man ønsker tidsmæssigt at afstemme det udvalgsarbejde med det, der foregår her, og afvente denne debat. Så vidt jeg er orienteret, vil den vidtgående specialundervisning for handicappede altså blive set i sammenhæng med udviklingsudvalgenes arbejde og med den udvikling af det sociale arbejde, som man her lægger op til.

Hr. Mejdahl fra Venstre sagde, at han var enig i, at beslutningsgrundlaget ikke var godt nok, og at det var det, vi havde fået ud af høringen, og det er jo rigtigt.

Jeg er også enig i, at vi ikke skal lægge kommuner sammen. Det skulle meget nødig ende med, at en udvikling fører til, at vi lægger kom-

muner sammen af den grund. Vi burde faktisk kunne samarbejde, uden at det skulle være nødvendigt at lægge kommuner sammen. Det kan så blive nødvendigt af andre grunde, men i hvert fald helst ikke på grund af det sociale arbejde.

Fremskridtspartiets ordfører, fru Jane Oksen, var nok den eneste, som ikke var enig i den redegørelse og de forslag, jeg er kommet med. Jeg ved ikke, om det er rigtigt at sige, at brugerorganisationerne har misforstået Lotz III-betænkningen og udelukkende betragter det som en forringelse.

Jeg tror, at der ligger megen viden og megen erfaring i brugerorganisationerne og forældreorganisationerne til f.eks. psykisk handicappede, en viden om, at hvis man regerer hen over hovedet på brugerne, så er det de svageste, der kommer til at betale, og det synes jeg faktisk at vi herinde bør høre efter. Det er jo ikke nogle mennesker, der taler sådan ud i den blå luft, det er nogle, der har skoen på og ved, hvor den trykker.

Jeg har allerede svaret på fru Jane Oksens kritik af, at debatten finder sted nu. Det er faktisk sket oprindeligt efter aftale med Kommunernes Landsforening, og det er ikke min skyld, at deres debatoplæg er blevet forsinket.

Jeg er ikke enig i det udsagn, som blev citeret – jeg ved ikke, om det er korrekt, som det blev citeret – om, at amterne har udspillet deres rolle på det sociale område. Men det er meget sikkert, at amterne skal omdefinere deres rolle, og at de i højere grad skal samarbejde med de kommunale myndigheder.

Jeg er selvfølgelig heller ikke enig i, at forslaget om, at vi skal lave et landsudvalg, der skal følge udlægningen og nøje følge, hvad der vil ske i de kommende år, er et forsøg på at trække tiden ud. Tværtimod. Jeg mener faktisk, at hvis vi her i dag havde skullet tage stilling til et lovforslag om, at man inden for 5 år skulle have lagt samtlige sociale opgaver ud til kommunerne, så kunne man med god grund frygte, at udviklingen, den naturlige og selvgroede udvikling, var gået i stå. Så jeg mener faktisk, at det er en fuldstændig forkert konklusion at drage. Jeg mener tværtimod, at man her tager fat om og giver den udvikling, der er i en god gænge, et skub og giver mulighed for, at de amter og kommuner, der ikke rigtig er kommet i gang endnu på forskellige områder, får mulighed for at lære